

Sygn. akt IV KK 389/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2017r.,

sprawy **A. U.**

skazanego z art. 107 § 1 k.k.s.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt II Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego A. U. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu przepisu art. 535 § 3 k.p.k.

Przed wykazaniem powodów takiej oceny, należy zauważyć, iż rodzaj orzeczonej wobec A. U. prawomocnie kary (kara grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych), spowodował że mają odnośnie wniesionej przez jego obrońcę kasacji, zastosowanie ustawowe ograniczenia we wnoszeniu kasacji, przewidziane w przepisach art. 523 § 2 k.p.k. i art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.

Oznacza to w realiach tej sprawy, że kasacja mogła być wniesiona przez obrońcę skazanego tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Nie budzi wątpliwości, iż sformułowany w niej zarzut, *in concreto*, bezzwzględnej przyczyny odwoławczej, wskazanej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., jest całkowicie chybiony. Opisaną w art. 439 § 1

pkt 9 k.p.k. bezwzględną przyczynę (podstawę) uchylenia dotkniętego nią orzeczenia ocenia się bowiem według czasu (daty) wniesienia skargi uprawnionego oskarżyciela, nie zaś popierania takiej skargi przed sądem, w tym w postępowaniu odwoławczym.

W niniejszej sprawie akt oskarżenia został wniesiony przez Urząd Celny w K. przed dniem 1 lipca 2015 r., a więc w czasie kiedy ten Urząd Celny, w myśl obowiązującego ówczesnie art. 155 § 1 i 2 k.k.s., był podmiotem uprawnionym do jego wniesienia. Stosownie zatem do treści art. 14 § 2 k.p.k., zgodnie z którym: „wszczenie postępowania sądowego następuje na żądanie uprawnionego oskarżyciela lub innego uprawnionego podmiotu”, takie postępowanie zostało wszczęte w sposób prawidłowy.

Przedstawione wyżej względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak na wstępie.

aw